

[Finansministeren.]

sætte forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

Hvad angår finansministeriets planer med hensyn til udnyttelsen af den bemyndigelse til optagelse af statslån i udlandet, der er indeholdt i lov nr. 16 af 1. februar 1963, skal jeg tillade mig at henvise til bemærkningerne til det foreliggende lovforslag. Vedrørende udnyttelsen af det resterende beløb på ca. 120 mill. kr. kan jeg oplyse, at et beløb på ca. 65 mill. kr. tænkes anvendt til optagelse af statslån i Sverige, der vil blive genudlånt til elektricitetsformål.

Det er regeringens håb, at der med gennemførelsen af de lovforslag, der indgår i helhedsløsningen, vil være skabt grundlag for en mere varig stabilisering af valutastillingen, men med de fortsat meget usikre udsigter for landbrugseksporten må det påregnes, at der i de nærmeste år vil være et behov for at fortsætte en politik, der går ud på i rimeligt omfang at udnytte de foreliggende muligheder for at optage lån i udlandet.

Hermed anbefaler jeg lovforslaget til villig behandling i det høje ting.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jens Chr. Christensen): Jeg skal hermed fremsætte forslag til folketingsbeslutning om undersøgelse af landbrugets erhvervsøkonomiske forhold.

I den situation, som dansk økonomi for tiden befinder sig i, må det fra alle sider erkendes, hvor livsnødvendigt det er at kunne opretholde den størst mulige eksportværdi. Derfor kan ingen underkende betydningen af, at landbrugets produktionsapparat i så vid udstrækning som muligt holdes intakt.

Trods vigende priser i de lande, hvor dansk landbrug finder afsætning for sin eksportproduktion, har det alligevel været muligt for erhvervet årligt at hjembringe for 4 milliarder kr. i fremmed valuta ud over erhvervets eget forbrug til produktionen.

Vor landbrugseksport er efter sammenbruddet i Bruxelles, og efter at fællesmarkedet nu alene gennemfører sine landbrugsordninger, stillet i den situation, at det både af regering og folketing må erkendes, at der må udfoldes størst mulige bestræbelser for i videst muligt omfang at afbøde de til-

bageslag, som vor landbrugseksport til de seks allerede er kommet og i stigende grad vil kunne komme ud for. En definitiv afskrivning af væsentlige dele af vor landbrugseksport bør naturligvis undgås, alene på grund af de tab, der herved vil opstå, men også fordi man i den nuværende situation bør handle ud fra den forudsætning, at den handelspolitiske spænding i Europa før eller senere helt eller delvis må ophøre.

Derfor må venstre beklage, at regeringen under den såkaldte „helhedsløsning“ kun har gennemført helt utilstrækkelige forslag og hindret en saglig folketingsbehandling af de omhandlede problemer.

Forslagsstillerne vil ved nærværende forslag tilsigte en tilbunds gående og ordentlig behandling af landbrugets mange og forskelligeartede problemer. Efter forslagsstillerens mening må der i dette arbejde og i disse overvejelser indgå følgende:

Det vil under landbrugets økonomiske vanskeligheder være det mest naturlige først at aflaste erhvervet for den særbyrde, som den faste beskatning af landbrugets produktionsmidler er. En sådan aflastning vil imidlertid kræve en gennemgribende sognekommunal skattereform, men da det på indeværende tidspunkt er umuligt at gennemføre en sådan skatteomlægning med virkning for det kommende skatteår, foreslås det, at en afvikling af landbrugets sognekommunale ejendomsbeskatning påbegyndes gennem statens refusion af en del af den landbrugsejendommene pålignede sognekommunale ejendomsskat.

Siden brødkornsprisen sidst blev revideret i 1959, er kornets dyrkningsomkostninger steget 10-12 pct. pr. hkg, hvorfor en ajourføring af prisen nu må være rimelig. Dette forekommer så meget mere rimeligt, som den del af brødkornsprisen, der hidrører fra kornets oplagring, omsætning, formaling, bagning og forhandling, er steget med ca. 25 pct. fra januar 1960.

Der må ligeledes sikres avleren den fulde pris efter kornets kvalitet.

Der må gennemføres en foderkornsordning, der tager sigte på at afpasse produktionen efter de forhåndenværende afsætningsmuligheder for derved at tilsikre producenten den størst mulige pris for den animalske eksport.

På grund af de før nævnte eksportvan-